

de syv miljøcentre under Miljøministeriet (Århus, Odense og Roskilde), jf. § 27, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 1128 af 26. september 2007 om henlæggelse af opgaver og beføjelser til By- og Landskabsstyrelsen og Miljøministeriets miljøcentre.

Det er samtidig i miljøbeskyttelseslovens 27, stk. 2, fastlagt, at stoffer, der kan forurene vandet, og som er aflejrede i vandløb, søer eller havet ikke uden kommunalbestyrelsens tilladelse må påvirkes, så de kan forurene vandet. Denne kompetence lå ligeledes inden kommunalreformen hos amtsrådet.

Dette indebærer, at optagning af uforurenet havbundsmateriale i princippet kun er omfattet af havmiljøloven, mens optagning/påvirkning af forurenet havbundsmateriale i et vist omfang er reguleret af både havmiljøloven og miljøbeskyttelsesloven. Det er ikke muligt ud fra praksis at fastsætte en præcis skillelinje mellem forurenet og uforurenet havbundsmateriale (sedimenter).

På baggrund af den betydelige tvivl om, hvorledes bestemmelserne i havmiljølovens § 27 og miljøbeskyttelseslovens § 27, stk. 2, har skullet administreres efter kommunalreformen, har Miljøministeriet (By- og Landskabsstyrelsen) i efteråret 2007 vejledende udtalt, at havmiljøloven – ud fra en lex specialis betragtning - finder anvendelse frem for miljøbeskyttelsesloven med hensyn til at fastsætte vilkår om optagning af havbundsmateriale (sedimenter), herunder også ved optagning af havbundsmateriale, der ikke dumpes, men som for eksempel oplægges eller deponeres på spulefelter.

Miljøministeriet (By- og Landskabsstyrelsen) har endvidere vejledende udtalt, at miljøbeskyttelsesloven omvendt finder anvendelse, når der er tale om udjævning af havbundsmateriale i en havn f.eks. ved hjælp af et skraberedskab, forudsat der ikke sker optagning af havbundsmaterialet.

2.3.2. Lovforslaget indhold

Det konstaterede kompetence- og myndighedsoverlap foreslås afhjulpet ved at ophæve miljøministerens kompetence i havmiljøloven til at fastsætte vilkår om optagning i forbindelse med anden bortskaffelse af havbundsmateriale end dumpning (klapning). Herved samles kompetencen til at fastsætte vilkår om optagning til alt andet end dumpning hos én myndighed, dvs. kommunalbestyrelsen.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

2.4. Indgreb over for skibe og platforme ved overtrædelser af regler om luftforurening

2.4.1. Gældende ret

Luftforurening fra skibe er en vigtig kilde til partikelforurening og syreregn og disse udledninger medvirker mere til forureningen på land end på selve havmiljøet.

Enkelte af de generelle bestemmelser i havmiljøloven, for eksempel forbud mod dumpning og udtømning af olie omfatter imidlertid alene overtrædelser, der medfører skade på havmiljøet.

Håndhævelses- og straffebestemmelser for disse generelle bestemmelser omfatter således i dag ikke de overtrædelser, der påvirker luftkvaliteten.

Efter at luftforurening fra skibe i juni 2005, jf. bekendtgørelse nr. 508 af 18. juni 2005 om forebyggelse af luftforurening fra skibe og platforme, blev omfattet af reguleringen i havmiljøloven, er der som konsekvens heraf et behov for at udvide visse af lovens generelle håndhævelses- og straffebestemmelser.

Endvidere har FN's Internationale Maritime Organisation (IMO) vedtaget regler, der indebærer, at et medlemsland har pligt til i visse situationer at sikre, at et skib, der ved inspektion i havn viser sig ikke at overholde de gældende regler, ikke kan sejle videre.

Indgrebsmulighederne i havmiljøloven findes bl.a. i § 43, stk. 1, hvorefter forsvarsministeren kan forbyde fortsat sejlads eller påbyde bestemte retningslinjer, såfremt der er fare for forurening af havet, og i havmiljølovens § 63, der vedrører ransagning.

Det fremgår endvidere af havmiljølovens § 59, stk. 4, 2. punktum, at for overtrædelser begået fra udenlandske skibe i ydre territorialt farvand kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, hvis der er tale om forsætlig og alvorlig forurening af havmiljøet.

For så vidt angår den gældende § 43, stk. 1, er det Miljøministeriets vurdering, at »udtømning eller udledning« ikke i dag omfatter udledninger til luften, men alene udledninger til havet. § 63, stk. 1 henviser til »kapitel 2«, der vedrører olieudtømning. Kapitel 10 vedrører luftforurening og er ikke nævnt i den gældende § 63, stk. 1. Endelig henviser § 59, stk. 4, alene til forurening af »havmiljøet«.

Den gældende § 63 b omhandler tilbageholdelse af skibe i sager om ulovlig udtømning til havet, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde, sagsomkostninger eller konfiskation.

På baggrund af ovenstående er det Miljøministeriets vurdering, at såvel § 43, stk. 1, § 59, stk. 4, § 63, stk. 1, samt § 63 b ikke i dag omfatter de udledninger, der alene indebærer påvirkninger af luftkvaliteten.